

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (otrā palāta)

2005. gada 10. janvārī*

Lieta T-357/03

Bruno Gollnisch, Limonesta [*Limonest*] (Francija),

Marie-France Stirbois, Vilmēva-Lubē [*Villeneuve-Loubet*] (Francija),

Carl Lang, Buloņa-Bijankūra [*Boulogne-Billancourt*] (Francija),

Jean-Claude Martinez, Monpeljē [*Montpellier*] (Francija),

Philip Claeys, Overeisa [*Overijse*] (Beļģija),

Koen Dillen, Anversa [*Anvers*] (Beļģija),

ko pārstāv V. de Senžusts [*W. de Saint Just*], *avocat*,

prasītāji,

* Tiesvedības valoda — franču.

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv H. Krīks [*H. Krück*] un N. Lorencs [*N. Lorenz*],
pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētājs,

par prasību atcelt Eiropas Parlamenta prezidija 2003 gada 2. jūlija lēmumu par
grozījumiem noteikumos par Eiropas Savienības kopbudžeta 3701. budžeta posteņa
budžeta līdzekļu izmantošanu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS
INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs
[*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Tiesību normas un faktiskie apstākļi

- 1 Eiropas Parlamenta Reglamenta četrpadsmitais izdevums (spēkā kopš 1999. gada 1. maija) (OV 1999, L 202, 1. lpp.) tika aizstāts ar Eiropas Parlamenta Reglamenta piecpadsmito izdevumu (spēkā kopš 2003. gada 1. februāra) (OV 2003, L 61, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Reglaments”). Reglamenta abu šo izdevumu 22. panta redakcija ir identiska.
- 2 Saskaņā ar Reglamenta 22. panta 2. punktu “[Parlamenta prezidijs] pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus par deputātiem un Parlamenta iekšējo organizāciju, Ģenerālsēkretariātu un struktūrvienībām”.
- 3 Eiropas Savienības kopbudžeta 3701. postenis ir paredzēts sekretariāta izmaksām, administratīvās darbības un informācijas pasākumu izmaksām, un izdevumiem saistībā ar politiskajām grupām un pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem. 2003. gada ietvaros šis postenis tika kreditēts par summu EUR 37 948 000 (OV 2003, L 54, 1., 201., 222. lpp.).
- 4 Pamatojoties uz Reglamenta 22. pantu, Parlamenta prezidijs pieņēma noteikumus par 3701. budžeta posteņa budžeta līdzekļu izmantošanas pārvaldību (turpmāk tekstā — “Noteikumi”).

- 5 Ar procedūru, ko uzsāka 2002. un turpināja 2003. gadā, tika izdarīti grozījumi Noteikumos. 2003. gada 8. aprīlī Parlamenta Priekšsēdētāju konference nolēma sniegt pozitīvu atzinumu par Noteikumu grozījumu priekšlikumiem, iesniegt šos priekšlikumus Parlamenta prezidijam un lūgt [Prezidiju] pirms to galīgās apstiprināšanas konsultēties ar Budžeta kontroles komiteju un Juridisko dienestu. Ar 2003. gada 21. un 22. maija vēstuli Parlamenta ģenerālsekretārs lūdza, attiecīgi, Budžeta kontroles komiteju un Parlamenta juriskonsultu sniegt Parlamenta prezidijam savus atzinumus par Noteikumu grozījumu priekšlikumiem. Ar 2003. gada 16. jūnija vēstuli Budžeta kontroles komiteja iesniedza Parlamenta priekšsēdētājam sākotnējo atzinumu. Juridiskais dienests iesniedza savu atzinumu 2003. gada 25. jūnijā.
- 6 Ar Parlamenta prezidija 2003. gada 2. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais akts”) Noteikumi tika grozīti, “ar tiesībām veikt grozījumus Parlamenta Reglamentā un citus grozījumus, kas šķīstu nepieciešami pēc jaunām konsultācijām”.
- 7 Pēc Apstrīdētā akta pieņemšanas Noteikumu pirmās daļas 1.1.1. noteikums paredz, ka “no 3701. budžeta posteņa piešķirtie budžeta līdzekļi ir paredzēti, lai segtu [..] administratīvos un darbības izdevumus politiskajām grupām/pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu sekretariātam”. Agrāk šis noteikums paredzēja:

“3701. budžeta postenī iekļautie budžeta līdzekļi ir paredzēti, lai segtu [..] sekretariāta izdevumus un administratīvos un darbības izdevumus politiskajām grupām/pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem [..]”.

- 8 Noteikumu pirmās daļas 1.3. noteikums ar grozījumiem, kas veikti ar Apstrīdēto aktu, paredz:

“1.3.1. [...] Ja politiskajā grupā iestājas pie politiskajām grupām nepiederošs deputāts, administrācija sniedz ziņojumu par viņa izdevumu pārskatu iestāšanās brīdī. Attiecīgā gadījumā budžeta līdzekļi, ko nav izmantojis pie politiskajām grupām nepiederošs deputāts, tiek pārskaitīti attiecīgajai grupai.

1.3.2. [...] Pie politiskajām grupām nepiederoša deputāta atkāpšanās gadījumā administrācija slēdz attiecīgā deputāta kontus, ņemot vērā agrākās saistības, ko uzņēmis grupai piederošais deputāts”.

- 9 Pirms Apstrīdētā akta pieņemšanas Noteikumu pirmās daļas 1.3. noteikumā bija ietverta prasība pie politiskajām grupām nepiederošam deputātam, kurš ir iestājies politiskajā grupā vai kurš ir atkāpies, iesniegt Finanšu direktoram ziņojumu par viņa izdevumu stāvokli un, attiecīgā gadījumā, atmaksāt neizmantotos budžeta līdzekļus. Tas arī paredzēja, ka pie politiskajām grupām nepiederošam deputātam, kas atkāpjas, ir jāatmaksā visi neattaisnotie vai neatbilstošie izdevumi.

- 10 Pēc Apstrīdētā akta pieņemšanas Noteikumu pirmās daļas 1.4. noteikums vairs neattiecas uz pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem. Šis grozītais noteikums noteica atbildību par to budžeta līdzekļu izmantošanu, kas ir pieejami vienīgi politiskajām grupām.

- 11 Ar Apstrīdēto aktu Noteikumu pirmās daļas 1.5. noteikumam tika pievienots viens punkts šādā redakcijā:

“1.5.1. Jebkura politiskā vai informatīvā darbība, kas tiek finansēta no 3701. posteņi iekļautajiem budžeta līdzekļiem, ir jāīsteno politiskās grupas vārdā vai pie politiskajām grupām nepiederoša(u) deputāta(u) vārdā un izmantojot EP logo”.

- 12 Noteikumu pirmās daļas 1.6.1. noteikums ar grozījumiem, kas veikti ar Apstrīdēto aktu, paredz, ka “politiskās grupas var finansēt Eiropas politisko partiju, tikai ievērojot [noteiktus nosacījumus]”. Šī noteikuma redakcija pirms Apstrīdētā akta pieņemšanas noteica:

“Pie politiskās grupas/grupām nepiederošie deputāti var finansēt Eiropas politisko partiju, tikai ievērojot [noteiktus nosacījumus]”.

- 13 Ar Apstrīdēto aktu grozītais 1.6.2. noteikums ir izteikts šādi:

“Politiskās grupas/pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti, kas ir ārējās organizācijas biedri, var sniegt tai finansiālu atbalstu subsīdijas vai iemaksu veidā no 3701. posteņa apmērā, kas nepārsniedz 5 % no ikgadējiem budžeta līdzekļiem, kas saņemti 3701. budžeta posteņa ietvaros [..]”.

14 Iepriekš šis noteikums paredzēja:

“Politiskās grupas/pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti var sniegt finansiālu atbalstu subsīdijas vai iemaksu veidā ārējās organizācijas darbībai, ja tie ir tās biedri, apmērā, kas nepārsniedz 5 % no to ikgadējiem budžeta līdzekļiem, kas saņemti 3701. budžeta posteņa ietvaros”.

15 Ar Apstrīdēto aktu grozītais Noteikumu pirmās daļas 1.7. noteikums paredz, ka “papildus darbiniekiem, kas ir nodarbināti saskaņā ar Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumiem un Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, politiskās grupas var nodarbināt personālu no 3701. budžeta posteņa budžeta līdzekļiem”. Pirms grozījumiem ar Apstrīdēto aktu šie noteikumi paredzēja tādu pašu iespēju grupām nepiederošiem deputātiem.

16 Apstrīdētais akts būtiski grozīja Noteikumu pirmās daļas no 2.1. līdz 2.7. noteikumus, kuri it īpaši noteica kārtību attiecībā uz politisko grupu gada budžeta izpildi, pirkumiem, inventāru, grāmatvedību, finanšu kontroli un gada pārskatu par budžeta līdzekļu izmantošanu. Turklāt no Apstrīdētā akta izriet, ka šie grozītie noteikumi vairs nav piemērojami pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem.

17 Savukārt, attiecībā uz pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem tika noteikta kārtība, ko paredz ar Apstrīdēto aktu Noteikumos iekļautais 2.9. noteikums. Šis noteikums ar virsrakstu “Īpašie noteikumi pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem” nosaka:

“2.9.1. Pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu izdevumus vai nu samaksā tieši pakalpojumu sniedzējam, vai nu administrācija visīsākajos termiņos tos atmaksā

pēc tam, kad ir iesniegti attaisnojuma dokumenti un šajos Noteikumos noteiktā dokumentācija, un ir pārbaudīta to atbilstība Noteikumiem. Administrācija pārbauda, vai:

- a) izdevumi ir paredzēti Noteikumos un tos neatlīdzina ar citām piemaksām;
- b) ir ievēroti Noteikumi;
- c) ir piemērots labas finanšu vadības princips;
- d) izdevumi balstās uz attaisnojuma dokumentu oriģināliem (vai kopiju, ko ir apstiprinājis pakalpojumu sniedzējs vai jebkura cita iestāde, kurai ir tiesības apstiprināt to atbilstību).

Pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti pēc pieprasījuma var saņemt avansu 10 % apmērā no ikgadējās dotācijas.

Pirms aktuālā finanšu gada beigām administrācija izlīdzina avansus, kas ir izmaksāti uz deputātu iesniegto attaisnojošo dokumentu pamata [..]

Veicot šo izlīdzināšanu, ikviens neattaisnots vai Noteikumiem neatbilstošs dokuments tiek noraidīts un atbilstošie budžeta līdzekļi ir jāatmaksā Eiropas Parlamentam trīs mēnešu laikā [..].

Finanšu gads sākas 1. janvārī un beidzas 31. decembrī.

Eiropas Parlamenta vēlēšanu gadā pirmais finanšu budžeta gads sākas 1. janvārī un beidzas 30. jūnijā, otrais finanšu gads sākas 1. jūlijā un beidzas 31. decembrī.

2.9.2. Finanšu gada laikā neizmantotos budžeta līdzekļus var pārcelt uz vienu nākamo finanšu gadu apmērā, kas nepārsniedz 50 % no Eiropas Parlamenta budžeta saņemtajiem ikgadējiem budžeta līdzekļiem.

Visas summas, kas pārsniedz 50 %, pēc kontu slēgšanas tiek anulētas par labu Eiropas Parlamenta budžetam.

2.9.3. Eiropas Parlamenta administrācija nodrošina pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu budžeta līdzekļu vadību saskaņā ar pielikumā pievienoto kontu plānu.

2.9.4. Visus avansus, kas piešķirti šo Noteikumu 2.9.1. [noteikuma] ietvaros, pārskaita uz bankas kontiem, ko īpaši šim nolūkam ir atvēruši pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti.

2.9.5. Mantu, ko pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti ir nopirkuši no saviem 3701. (posteņa) budžeta līdzekļiem, iekļauj Eiropas Parlamenta inventārā. Šajā inventārā ir jāiekļauj nelietojama manta, kuras izmantošanas laiks pārsniedz vienu gadu un kuras iegādes cena sasniedz vai pārsniedz Eiropas Parlamenta mantai noteikto robežu. Šis inventārs ir jāuztur saskaņā ar pielikumā definētajiem noteikumiem.

2.9.6. Administrācija sagatavo ieņēmumu un izdevumu pārskatu, un deputāta ziņojumu, kas apstiprina aprēķinu pareizību un to atbilstību šiem Noteikumiem. Pēc tam šos dokumentus ar interneta starpniecību dara zināmus sabiedrībai.

2.9.7. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs šos dokumentus, kurus viņam ir jāiesniedz līdz nākamā finanšu gada 30. aprīlim, nodod Prezidijam un Budžeta kontroles komitejai, kas tos pārbauda atbilstoši pilnvarām, kuras tiem ir piešķirtas ar Eiropas Parlamenta Reglamentu, kā arī Revīzijas palātai.

2.9.8. Ja Prezidijs, pēc konsultēšanās atbilstoši iepriekšējam punktam un ar Budžeta kontroles komitejas piekrišanu, uzskata, ka budžeta līdzekļi nav izmantoti saskaņā ar šiem Noteikumiem, šos budžeta līdzekļus atmaksā Eiropas Parlamentam trīs mēnešu laikā no dienas, kad tika konstatēta neatbilstība”.

- 18 Ar Apstrīdēto aktu grozītais Noteikumu pirmās daļas 2.8. noteikums paredz, ka politiskās grupas un pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti savstarpēji konsultējas par visiem jautājumiem attiecībā uz Noteikumu piemērošanu.
- 19 Ar Apstrīdēto aktu ir grozīta arī Noteikumu otrā daļa ar nosaukumu “Kontu plāns” un it īpaši atsevišķi posteņi saistībā ar saimnieciskās darbības bilances izdevumiem.
- 20 Turklāt attiecībā uz pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem ir izslēgts, ka izdevumus saistībā ar pieņemšanu darbā un personāla reprezentācijas izdevumus, kā arī algas un saistītās izmaksas var iekļaut personāla izdevumos budžeta 3701. posteņī (otrā daļa, 1.2., 1. nodaļa, 2., 4. un 6. punkts).

- 21 Tas pats attiecas uz biroja ires maksas izdevumiem (otrā daļa, 1.2., 2. nodaļa, 7. punkts), grāmatvedību (otrā daļa, 1.2., 4. nodaļa, 2. punkts) un grupas sanāksmēm (otrā daļa, 1.2., 5. nodaļa, 1. punkts).
- 22 Turklāt ar Apstrīdēto aktu ir grozīta Noteikumu trešā daļa, kas paredz vadlīnijas vairāku Noteikumu pirmās daļas noteikumu interpretācijai.
- 23 Pie tam ar Apstrīdēto aktu Noteikumiem ir pievienots pielikums. Šis pielikums nosaka inventarizācijas kārtību.
- 24 Ar Parlamenta Finanšu ģenerāldirekcijas ģenerāldirektora 2003. gada 15. jūlija vēstuli prasītājiem tika paziņots, ka Prezidijs pieņēma Noteikumu grozījumus 2003. gada 2. jūlijā. Šai vēstulei bija pievienots grozīto Noteikumu teksts.

Procedūra

- 25 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 23. oktobrī, prasītāji cēla šo prasību atcelt tiesību aktu.
- 26 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 27. oktobrī, prasītāji lūdza izskatīt lietu paātrinātā procesā, ko paredz Pirmās instances tiesas Reglamenta 76. a pants. Ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. februāra lēmumu šis lūgums tika noraidīts.

- 27 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 11. novembrī, Parlaments lūdza, lai no lietas materiāliem tiktu izņemts Parlamenta Juridiskā dienesta 2003. gada 25. jūnija atzinums, ko prasītāji bija pievienojuši pielikumā prasības pieteikumam.
- 28 Neiesniedzot iebildumu rakstu, Parlaments ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 27. novembrī, izteica iebildi par nepieņemamību, pamatojoties uz Reglamenta 114. panta 1. punktu. Prasītāji savus apsvērumus par šo iebildi iesniedza 2004. gada 6. februārī.
- 29 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa, uzskatot, ka ir guvusi pietiekamu skaidrību no lietas materiāliem, saskaņā ar tās Reglamenta 114. panta 3. punktu nolēma neuzsākt mutvārdu procesu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 30 Parlamenta prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- izdot rīkojumu par Parlamenta Juridiskā dienesta 2003. gada 25. jūnija atzinuma izņemšanu no lietas materiāliem;
 - noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31 Savos apsvērumos saistībā ar iebildi par nepieņemamību prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt Parlamenta lūgumu par dokumentu izņemšanu;
- noraidīt iebildi par nepieņemamību;
- atcelt Apstrīdēto aktu;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus EUR 10 000 apmērā.

Par Parlamenta lūgumu izņemt no lietas materiāliem tā Juridiskā dienesta atzinumu

Lietas dalībnieku argumenti

32 Parlaments lūdz, lai no lietas materiāliem tiktu izņemts tā Juridiskā dienesta atzinums par Noteikumu grozījumiem, kas ir pievienots prasības pieteikuma 5. pielikumā. Tas apgalvo, ka šis atzinums bija paredzēts tikai Parlamenta prezidijam, kura sanāksmes notiek aiz slēgtām durvīm. Ievērojot šo faktu, attiecīgais atzinums ir konfidenciāls dokuments, ar ierobežotu pieeju tikai Prezidija locekļiem. Parlaments piebilst, ka iestādēm paredzētā juridiskā atzinuma izplatīšana var kaitēt šo iestāžu labai pārvaldībai un ka šī iemesla dēļ Kopienas likumdevējs Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā tieši izslēdza publiskas piekļuves iespēju šādiem atzinumiem. Turklāt tas pēc būtības piebilst — no judikatūras izriet, ka šādu dokumentu uzrādīšana tiesas procesos Kopienų tiesā var notikt tikai tad, ja minēto uzrādīšanu ir atļāvusi attiecīgā iestāde vai ir uzdevusi šī tiesa (Tiesas 2002. gada 23. oktobra rīkojums lietā C-445/00 Austrija/Padome, *Recueil*, I-9151. lpp., 12. punkts, un Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1998. gada 3. marta rīkojums lietā T-610/97 R *Carlsen* u.c./Padome, *Recueil*, II-485. lpp.). Izskatāmajā lietā Parlaments šajā tiesvedībā nav atļāvis uzrādīt attiecīgo juridisko atzinumu.

- 33 Vispirms prasītāji apgalvo, ka attiecīgais atzinums ar elektroniskā pasta starpniecību ir izplatīts visiem Parlamenta Budžeta kontroles komitejas locekļiem, kas ir prasītāji, un tas bija pieejams visiem Parlamenta locekļiem, kuri to lūdza. Ievērojot šos apstākļus, ir izslēgts šī dokumenta konfidencialais raksturs. Viņi piebilst, ka judikatūra, uz ko atsaucas Parlaments, nav atbilstoša, tādēļ ka tā attiecas uz gadījumiem, kad trešās personas uzrāda Padomei un Komisijai adresētus juridiskus atzinumus par to, kas nav noticis šajā lietā. Turklāt viņi norāda, ka Juridiskais dienests nav cēlis nekādus iebildumus pret attiecīgā atzinuma nodošanu deputātiem, kuri to ir lūguši. Visbeidzot, prasītāji pauž viedokli, ka "fundamentālo atklātības, pārskatāmības, tiesiskās drošības un Kopienų tiesību stabilitātes aizsardzības principu" ievērošana tādos gadījumos kā izskatāmajā lietā nevar būt šķērslis, lai prasītājiem — Parlamenta locekļiem — būtu pieejams šīs iestādes juridiskā dienesta atzinums. Pēc definīcijas šis atzinums skar ar Parlamenta darbību saistītos tiesību jautājumus un līdz ar to skar tā locekļus. Tādēļ prasītājiem ir tiesības piekļūt attiecīgajam juridiskajam atzinumam un uzrādīt to Kopienų tiesā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 34 Kā to pamatoti norāda Parlaments, pieļaut to, ka tiesvedībā Pirmās instances tiesā iestāžu iekšējos dokumentus varētu iesniegt personas, kuras nav to dienestu darbinieki, pēc kuru lūguma šie dokumenti tika sagatavoti, izņemot, ja attiecīgā

iestāde ir atļāvusi tos iesniegt vai to ir uzdevusi tiesa, būtu pretēji sabiedrības interesēm, kas paredz, ka iestādes var saņemt savu juridisko dienestu pilnīgi neatkarīgi sniegtus atzinumus (skat. it īpaši iepriekš 32. punktā minēto rīkojumu lietā *Austrija/Padome*, 12. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 8. novembra spriedumu lietā *T-44/97 Ghignone u.c./Padome*, *Recueil FP*, I-A-223. un II-1023. lpp., 48. punkts).

35 Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka attiecīgais juridiskais atzinums tika izstrādāts pēc Parlamenta ģenerāļsekretāra lūguma Parlamenta prezidijam un tas nebija atļāvis uzrādīt šo atzinumu.

36 Turklāt ir jāprecizē, ka jautājumam par to, vai Parlamenta locekļiem vai dažiem no tiem ir pieejams attiecīgais Juridiskā dienesta atzinums, nav nozīmes, vērtējot Parlamenta lūgumu, kas attiecas uz jautājumu, vai minētais atzinums var atrasties lietas materiālos, ko tiesa ņem vērā, vērtējot prasību.

37 Ievērojot šos apstākļus, ir jāapmierina Parlamenta lūgums un jāizslēdz no lietas materiāliem Juridiskā dienesta atzinums, kas ir pievienots prasības pieteikuma 5. pielikumā.

Par pieņemamību

38 Parlaments izvirza divas iebildes par nepieņemamību. Pirmā iebilde ir par to, ka prasība ir šķietami novēlota. Otrā iebilde ir apgalvojums par to, ka prasītājiem nav tiesību celt prasību. Pirmās instances tiesa izskatāmajā lietā uzskata, ka vispirms ir jāpārbauda iebilde par nepieņemamību sakarā ar to, ka prasītājiem neesot tiesību celt prasību.

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Vispirms Parlaments norāda, ka Apstrīdētais akts tieši neskar prasītājus. Tas uzskata — ar Apstrīdēto aktu izdarīto Noteikumu grozījumu dēļ pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem noteiktie pienākumi ir vispārīgi un abstrakti, un administrācijai tos ir jākonkretizē ar “konkretizējošu aktu”.
- 40 No judikatūras attiecībā uz EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzēto skaršanu tieši izriet, ka apstrīdētajam Kopienas pasākumam ir jārada tiešas sekas attiecībā uz indivīda juridisko situāciju un tas nepiešķir nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuru pienākums ir to īstenot, tādēļ ka tas ir piemērojams pilnīgi automātiski un izriet tikai no Kopienas tiesiskā regulējuma, bez citu starpnoteikumu piemērošanas (Tiesas 1971. gada 13. maija spriedums lietās 41/70 — 44/70 *International Fruit Company* u.c./Komisija, *Recueil*, 411. lpp., 23.–29. punkts; 1979. gada 6. marta spriedums lietā 92/78 *Simmenthal*/Komisija, *Recueil*, 777. lpp., 25. un 26. punkts; 1988. gada 26. aprīļa spriedums lietā 207/86 *Apesco*/Komisija, *Recueil*, 2151. lpp., 12. punkts; 1990. gada 26. jūnija spriedums lietā C-152/88 *Sofrimport*/Komisija, *Recueil*, I-2477. lpp., 9. punkts, un 1988. gada 5. maija spriedums lietā C-386/96 P *Dreyfus*/Komisija, *Recueil*, I-2309. lpp., 43. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. septembra rīkojums lietā T-223/01 *Japan Tobacco* un *JT International*/Parlaments un Padome, *Recueil*, II-3259. lpp., 45. punkts, un 2003. gada 6. maija rīkojums lietā T-45/02 *DOW AgroSciences*/Parlaments un Padome, *Recueil*, II-1973. lpp., 35. punkts).
- 41 Izskatāmajā lietā tikai Noteikumu pirmā daļa rada tiesiskas sekas. Tomēr šīs pirmās daļas noteikumi būtībā ir vispārēji un abstrakti un tos ir nepieciešams konkretizēt ar vēlāku aktu. Tādi ir arī 1.1., 1.3., 1.4., 1.5. un 2.8. noteikumi. 1.6.1., 1.7., 2.1.–2.7. noteikumi skar tikai politiskās grupas un līdz ar to nevar skart prasītāju tiesības.

- 42 1.6.2. noteikums fiksē ārējo organizāciju, kuru biedri ir deputāti, atbalsta apmēru un nosaka prasītājiem ierobežojumus, pārvaldot savus fondus, kurus tie saņēmuši no 3701. posteņa. Tomēr šie ierobežojumi darbojas tikai tad, kad veic pārbaudi attiecībā uz pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu izdevumu likumību, kā to paredz 2.9.1. noteikums. 1.6.2. noteikums kā tāds nerada tiešas sekas attiecībā uz pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem.
- 43 2.9.1. noteikuma izpildei ir jāpieņem administratīvais akts, lai nodrošinātu pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu rēķinu apmaksu, proti, administrācijas lēmums, ko pieņem vai nu par lūgumu samaksāt pakalpojuma sniedzējam, vai par lūgumu atlīdzināt izdevumus pie politiskajām grupām nepiederošam deputātam. Līdz ar to prasītājus tieši skar tikai izpildes akts.
- 44 2.9.2. noteikumam, kas paredz iespēju pārcelt budžeta līdzekļus, arī ir vispārējs un abstrakts raksturs. Tikai konkrēts lēmums par iespējamo pārcelšanu tieši skar pie politiskajām grupām nepiederošo attiecīgo deputātu.
- 45 Attiecībā uz 2.9.4. noteikumu par līdzekļu pārskaitīšanu no 3701. budžeta posteņa uz kontu, ko šim nolūkam ir atvēris pie politiskajām grupām nepiederošs deputāts, uz 2.9.5. noteikumu par mantu, ko pie politiskajām grupām nepiederošs deputāts ir nopircis par 3701. budžeta posteņa līdzekļiem, inventarizāciju, uz 2.9.7. noteikumu par to, kā Parlamenta priekšsēdētājs informē Prezidiju un Budžeta kontroles komiteju, Parlaments būtībā apgalvo, ka šo noteikumu izpildei ir vajadzīgs vēlāks administrācijas lēmums, kurš vienīgais tieši skar pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus.
- 46 2.9.3. un 2.9.6. noteikums paredz pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem tiesības attiecībā uz viņiem piešķirto līdzekļu pārvaldīšanu un bilances sastādīšanu par tiem. Tātad, šie noteikumi neskar pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu pastāvošās tiesības. Jebkurā gadījumā arī šo noteikumu

piemērošana būtu pakārtota vēlākiem administratīvajiem aktiem, proti, aktiem par piešķirto līdzekļu pārvaldīšanu un bilances sastādīšanu. Tikai šie akti pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus skartu tieši.

- 47 Visbeidzot, 2.9.8. noteikums, kas paredz pienākumu atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas, prasītājus neskar tieši, tādēļ ka šī noteikuma īstenošana ir pakārtota Prezidija lēmumam, ar kuru konstatē pārkāpumu un lēmumam, ar kuru Parlaments faktiski pieprasītu veikt atmaksu.
- 48 Ievērojot šos apstākļus, ir jānoraida prasītāju tēze, saskaņā ar ko Apstrīdētais akts, kas paredz jaunus budžeta un grāmatvedības pienākumus, viņus skar tieši.
- 49 Attiecībā uz prasītāju tēzi, saskaņā ar ko Apstrīdētais akts liedz prasītājiem tiesības finansēt politisko partiju (1.6.1. noteikums), tiesības parakstīt darba līgumus (1.7.1. noteikums) un tiesības finansēt biroju īres maksu (otrā daļa), izmantojot 3701. posteņa budžeta līdzekļus, Parlaments apgalvo — pat ja šo tiesību atņemšana, iespējams, var prasītājus skart tieši, jebkurā gadījumā tas viņus neskar individuāli.
- 50 Turklāt Parlaments norāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, vispārējas nozīmes akts, tāds kā Reglaments, var individuāli skart fiziskas vai juridiskas personas tikai tad, ja akts tās ietekmē dažu to specifisko īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kas tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu, un tādēļ tās individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-451/98 *Antillean Rice Mills/Padome*, *Recueil*, I-8949. lpp., 49. punkts; 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Paqueños Agricultores/Padome*, *Recueil*,

I-6677. lpp., 36. punkts; 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-312/00 P Komisija/*Camar* un *Tico*, *Recueil*, I-11355. lpp., 73. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. septembra spriedums lietā T-158/00 *ARD/Komisija*, *Recueil*, II-3825. lpp., 62. punkts).

51 Parlaments piebilst, ka nevienu personu akts neskar individuāli, ja tas to skar tikai kā grupas — pat ierobežotas — locekli, kuras sastāvs — pat ja to var viegli noteikt — akta pieņemšanas datumā nav nemainīgi noteikts. Šajā sakarā tas apgalvo — kā to ir konstatējis ģenerālvokāts Džeikobss [*Jacobs*] savos 2003. gada 20. novembra secinājumos Tiesas 2004. gada 30. marta spriedumam lietā C-167/02 P *Rothley* u.c./Parlaments, *Recueil*, I-3149. lpp., 42. punkts — lai gan Parlamenta sastāvu nosaka noteikumu un, atkarībā no šiem noteikumiem precizējamu un grozāmu procedūru kopums, tomēr to [sastāvu] nevar uzskatīt par nemainīgu.

52 Parlaments uzskata, ka politiskās grupas un pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus, uz kuriem attiecas Noteikumi, var identificēt starp esošajiem Parlamenta locekļiem. Tomēr Noteikumi ir paredzēti nenoteiktam un nenosakāmam politisko grupu un pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu skaitam. Pirmām kārtām, Reglaments ir domāts katrai politiskajai grupai, kas ir izveidojusies Parlamentā un katram deputātam, kurš nav iestājies grupā vai kurš ir atstājis grupu un nav iestājies citā grupā. Pie tam šie Noteikumi attiecas ne tikai uz visām pašreizējām politiskajām grupām un pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem, bet arī uz tiem, kas tādi būs nākotnē.

53 Turklāt ir jānorāda — iespēja vairāk vai mazāk precīzi noteikt to tiesību subjektu, attiecībā uz kuriem norma tiek piemērota, skaitu vai pat identitāti, nebūt nenozīmē, ka šos subjektus ir jāuzskata par tādiem, kurus šī norma skar tieši, jo, neapšaubāmi, šī piemērošana notiek, pamatojoties uz tiem objektīvajiem tiesību vai faktiskajiem apstākļiem, ko nosaka attiecīgais akts (iepriekš 50. punktā minētais spriedums lietā Komisija/*Camar* un *Tico*, 74. punkts, un iepriekš 50. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, 52. punkts).

- 54 Ievērojot šos apstākļus, prasītāji neatšķiras no deputātiem vai pašreizējām vai nākotnē iespējamām politiskajām grupām, kuriem visiem ir saistoši Noteikumi. Tātad Apstrīdētais akts tos neskar individuāli.
- 55 Prasītāji pirmām kārtām norāda — lai gan Apstrīdētais akts attiecas uz Parlamenta iekšējo sfēru, tomēr to var apstrīdēt, jo tas rada tiesiskas sekas prasītājiem, kurus, ņemot vērā viņiem piešķirtos mandātus Kopienā apvienojušos valstu pilsoņu pārstāvim, ir jāuzskata par trešām personām EKL 230. panta pirmās daļas izpratnē attiecībā uz Parlamenta izdotu un tiesiskas sekas radošu aktu tiktāl, ciktāl tas skar minēto mandātu īstenošanai nepieciešamos nosacījumus (Pirmās instances tiesas 2001. gada 2. oktobra spriedums apvienotajās lietās T-229/99, T-327/99 un T-329/99 *Martínez u.c./Parlaments, Recueil*, II-2823. lpp., 61. punkts).
- 56 Turklāt viņi apgalvo, ka Apstrīdētais akts tos skar tieši un individuāli.
- 57 Šajā sakarā viņi atsaucas uz to, ka, pirmkārt, Apstrīdētais akts tieši rada tiesiskas sekas attiecībā uz pie politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem, jo tas viņiem vairs neļauj izmantot 3701. budžeta posteņa budžeta līdzekļus, lai finansētu Eiropas politisko partiju (1.6.1. noteikums), personālu (1.7.1. noteikums), segtu grāmatvedības izmaksas (otrā daļa, 4. nodaļa) un rīkotu grupas sanāksmes (otrā daļa, 1.2., 5. nodaļa). Turklāt Apstrīdētais akts viņiem vairs neļauj atvērt bankas kontus 3701. posteņa budžeta līdzekļu izmantošanai (2.5.4. noteikums).
- 58 Prasītāji uzskata — pretēji tam, ko apgalvo Parlaments, Apstrīdētā akta piemērošanas un konkretizēšanas aktiem būtu pilnīgi automātisks raksturs, neatstājot nekādu rīcības brīvību tiem, kas izdod šos piemērošanas aktus.

- 59 Otrkārt, prasītāji būtībā norāda — tā kā viņi ir pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti, Apstrīdētais akts skar viņus individuāli, tādēļ ka šis akts viņiem vienīgajiem uzliek jaunus gan budžeta, gan grāmatvedības pienākumus un atņem viņiem vairākas noteiktas tiesības, kas turklāt pasvīturo pastāvošo diskrimināciju starp deputātiem, kuri nepieder pie politiskajām grupām un deputātiem, kuri pieder politiskajai grupai.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 60 Saskaņā ar EKL 230. panta ceturtais daļas noteikumiem, jebkura fiziska vai juridiska persona var celt prasību, lai atceltu tai adresētus lēmumus un tos lēmumus, kuri — kaut arī regulas vai lēmuma formā adresēti citai personai — tomēr šo personu skar tieši un individuāli.
- 61 Tā kā nav strīda par to, ka prasītāji nav Apstrīdētā akta adresāti, ir jāpārbauda, vai šis akts tos skar tieši un individuāli.
- 62 Ja prasītāji apgalvo, ka, pieņemot Parlamenta lēmumu, kas pārsniedz šīs iestādes iekšējās struktūras robežas un kurš individuāli skar tā locekļus, viņiem būtu tiesības celt prasību, nenoskaidrojot jautājumu par to, vai attiecīgais akts tos skāra individuāli, tad pietiek norādīt, ka Tiesa skaidri noraidīja šo tēzi. Šajā sakarā Tiesa atgādināja, ka no pašas EKL 230. panta ceturtais daļas redakcijas, kā arī no pastāvīgās judikatūras izriet, ka fiziska vai juridiska persona var celt prasību atcelt tiesību aktu, kas nav viņai adresēts lēmums, tikai tad, ja šis akts viņu skar ne vien tieši, bet arī individuāli — tā, lai minētās normas interpretācijas rezultātā nevar izvairīties no šī Līgumā skaidri paredzētā nosacījuma ievērošanas, nepārsniedzot Kopienu tiesām ar

Līgumu piešķirtās pilnvaras (skat. it īpaši iepriekš 50. punktā minēto spriedumu lietā *Unión de Paqueños Agricultores*, 44. punkts).

- 63 Tādēļ ir jāpārbauda, vai attiecīgais akts prasītājus skāra individuāli. No pastāvīgās judikatūras šajā kontekstā izriet, ka citi subjekti, kas nav akta adresāti, var būt individuāli skarti tikai tad, ja šis akts viņus ietekmē dažu to specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kas tos raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu, un tādēļ tos individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197., 223. lpp., un iepriekš 50. punktā minētais spriedums lietā *Unión de Paqueños Agricultores*/Padome, 36. punkts).
- 64 Izskatāmajā lietā prasītāji atsaucas uz to, ka viņi ir pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti, kuri tiek diskriminēti salīdzinājumā ar politiskajai grupai piederošiem deputātiem.
- 65 Ir jākonstatē, ka pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu statuss nav tāds, lai prasītājus individuāli izceltu analogi kā akta adresātus.
- 66 Ir jānorāda, ka ar Apstrīdēto aktu tiek grozīti nosacījumi par to, kā politiskās grupas (kā tas tieši izriet no iepriekš 16. punktā minētajām norādēm) un pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti (kā tas izriet it īpaši no iepriekš 12., 15. un 17. punktā minētajām norādēm) izmanto 3701. budžeta posteņa budžeta līdzekļus. Šis akts ir piemērojams vispārēji un nākotnē attiecībā uz politiskajām grupām un pie

politiskajām grupām nepiederošiem deputātiem. Tātad akts ir tāds, kas var skart gan nākotnē iespējamās politiskās grupas un pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus, gan tos, kuri ietilpa Parlamenta sastāvā akta pieņemšanas brīdī, nevienu no viņiem neskarot individuāli (šajā sakarā skat. Tiesas 1995. gada 23. novembra rīkojumu lietā C-10/95 P *Asocarne/Padome, Recueil*, I-4149. lpp., 30. punkts).

- 67 Apgalvojums par to, ka prasītāji, būdami pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti, tiek diskriminēti salīdzinājumā ar politiskajām grupām piederošajiem deputātiem, vēl jo vairāk nav pamats, lai konstatētu, ka Apstrīdētais akts prasītājus skar individuāli.
- 68 Fakts, ka prasītāji ietilpst vienā no divām to personu kategorijām, uz kurām attiecas Apstrīdētais akts, nav pietiekams, lai viņus individualizētu, tāpēc ka Apstrīdētais akts katru no šīm abām kategorijām — politiskās grupas un pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus — definē vispārēji un abstrakti.
- 69 Turklāt fakti izskatāmajā lietā atšķiras no tiem, kas bija pamatā Tiesas 1986. gada 23. aprīļa spriedumam lietā 294/83 *Les Verts/Parlaments, Recueil*, 1339. lpp., 36. punkts. Šī lieta bija par valsts līdzekļu, kas piešķirti Parlamenta 1984. gada vēlēšanās piedalošos politisko apvienību informatīvajai kampaņai, nevienlīdzīgu sadali. Apstrīdētie budžeta lēmumi skāra visas politiskās apvienības, lai gan ar lēmumiem paredzētais finansējums bija dažāds atkarībā no tā, vai tās bija vai nebija pārstāvētas 1979. gadā ievēlējāmā Asamblejā. Pārstāvētās apvienības vienlaikus bija piedalījušās lēmumu pieņemšanā par viņu pašu finansēšanu un lēmumu pieņemšanā, ar kuriem finansējumu piešķīra konkurējošām apvienībām, kuras nebija pārstāvētas. Uz jautājumu — vai apstrīdētie lēmumi politisko apvienību, kura nebija pārstāvēta, bet varēja izvirzīt kandidātus 1984. gada vēlēšanām, skāra individuāli — Tiesa atbildēja apstiprinoši. Tiesa uzskatīja, ka tēze, saskaņā ar ko Apstrīdētais akts tikai pārstāvētās apvienības skāra individuāli, novestu pie nevienlīdzīgas tiesiskās aizsardzības, tāpēc ka nepārstāvētajām apvienībām nebūtu iespējas iebilst pret

vēlēšanu kampaņai paredzēto budžeta līdzekļu sadali, pirms nebija notikušas vēlēšanas.

- 70 Izskatāmajā lietā procesuālo jautājumu kontekstā nav nekādas šāda veida atšķirības starp situāciju, kurā atrodas prasītāji — pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti un deputāti, kuri ir politisko grupu biedri, tādēļ ka atbilstoši iepriekš norādītajam 66. punktā Apstrīdētais akts neskar individuāli ne pie politiskajām grupām nepiederošos deputātus, ne politiskās grupas.
- 71 Viss iepriekš minētais ļauj spriest, ka Apstrīdētais akts prasītājus neskāra individuāli EKL 230. panta ceturtais daļas izpratnē un attiecīgi prasība ir jānoraida kā nepieņemama, neizskatot jautājumu, vai Apstrīdētais akts prasītājus skāra tieši šīs pašas normas izpratnē, ne arī jautājumu, vai šī prasība ir celta EKL 230. panta piektajā daļā paredzētajā termiņā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Parlamenta prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **Eiropas Parlamenta Juridiskā dienesta atzinumu, ko prasītāji pievienoja prasības pieteikumam kā 5. pielikumu, izņemt no lietas materiāliem;**
- 2) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**
- 3) **prasītāji sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.**

Pieņemts Luksemburgā, 2005. gada 10. janvārī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pirrung